

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ СУЧАСНОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

МИТРОФАНОВА Юлія

Здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету

Групи Б6/1

Анотація: У дослідженні було проаналізовано основні тенденції глобалізації соціально-економічного розвитку країн світу, які протягом останнього часу незмінно формують тренди соціально-економічного та політичного розвитку більшості цивілізованих країн світу та було виділено головні чотири типи глобалізації.

Ключові слова: Тенденція , глобалізація , цивілізація.

Основою для розвитку основних тенденцій є глобалізація, з якою пов'язані економічні, політичні, соціальні та зміни цивілізації. Розвиток поняття «глобалізації» більш широко почав з'являтися у 20 – 21 ст. Більшість визначних науковців, зокрема таких як: Д.Стигліц, Р. Робетсон та Ф. Ганн достатньо глобально вивчали це поняття у своїх наукових роботах.

Глобалізація – це процес стимулювання росту та прогресу у сферах економіки, технології, інформаційних систем, яка надає вагомий потенціал до змін. З початком глобалізації світ почав сприймати дійсність інакше, з'явилось бачення нового стиля життя людей: цінності, почуття.

Глобалізація спричиняє значні економічні, соціальні, політичні та цивілізаційні зміни. Вітчизняні та зарубіжні дослідники все частіше звертають увагу на питання розвитку вищої освіти в умовах глобалізації. Важливою рисою глобалізації став вплив на ринок праці масивних потоків прямих іноземних інвестицій зміна, промислової орієнтації в регіонах з низьким рівнем заробітної плати.

Як одна з основних тенденцій сучасного світу глобалізація, стимулює зростання і прогрес в економічних , технологічних, інформаційних системах і має великий потенціал для соціальних(і культурних) перетворень. Глобалізація формує нові уявлення, нові способи життя і нові цінності , які значною мірою уніфікують різні національні реалії , допомагаючи підняти країни, що розвиваються , що розвиваються до рівня сучасної цивілізації.

Сучасна глобалізація має подвійну природу , що проявляється у розрізненні двох форм глобалізації : об'єктивної глобалізації та суб'єктивної глобалізації. Об'єктивна глобалізація - це закономірний процес формування

єдиного світового політичного, економічного, соціального та культурного простору в результаті поглиблення міжнародного поділу праці та посилення взаємодії і співробітництва між країнами, а суб'єктивна глобалізація - це прагнення окремих учасників світової економіки і політики використати процеси і результати об'єктивної глобалізації для власної вигоди.

Розглядаючи співвідношення між процесами глобалізації у фінансовому та реальному секторах економіки, можна виділити чотири типи глобалізації:

1. Повна глобалізація (реальний і фінансовий сектори економіки обох економік тісно взаємопов'язані).

2. Глобалізація фінансового сектору (глобалізація часто розвивається на фінансових ринках, оскільки ліквідність фінансових активів є вищою, ніж ліквідність товарів і послуг).

3. Глобалізація реального сектору (в регіональних федераціях держав ринки певних товарів і послуг можуть бути повністю інтегровані, що створює ситуацію, коли реальний сектор економіки випереджає фінансовий стан за темпами глобалізації).

4. Відсутність глобалізації (фінансовий і реальний сектори економіки ізольовані в межах національних кордонів).

Наслідки глобалізації та її оцінка, є неоднозначними. Одним з позитивних наслідків глобалізації є прискорення науково-технічного прогресу. Розвиток науки і практичне застосування відкритих нею законів, а також індустріалізація та інформатизація суспільства відбуваються спочатку в 13 промислово розвинених країнах, а потім поширюються по всьому світу на основі ринкових принципів самоорганізації та самоуправління.

Глобалізація – це об'єктивний процес, що самоорганізується і рано чи пізно охопить усі країни. І країни, які не володіють повною мірою потенціалом забезпечені потенціалом індустріального та інформаційного розвитку, нарешті отримають можливість користуватися скористатись плодами цього процесу.

До них належать переваги міжнародного поділу праці, економія на масштабах виробництва та швидке поширення інновацій між країнами. Існують

також зовнішні економічні вигоди , такі як свобода вибору, що є результатом міжнародного руху товарів, капіталу та робочої сили, а також свобода думки, тісно пов'язана з міжнародним рухом ідей. Однак глобалізація має і негативні наслідки. Особливо слід відзначити конфронтаційний характер, якого останнім часом набула глобалізація . Одним з найбільш серйозних конфліктів, є конфлікт за розподіл її плодів.

Зростання добробуту та інтеграція окремих країн може навіть посилити політичну нестабільність, оскільки вони стають більш економічно залежними від інших країн, що створює відчуття незахищеності. Критики глобалізації часто пов'язують її з поширенням бідності. Вони також вважають, що глобалізація руйнує культурну ідентичність і погіршує навколишнє середовище. Сили, які найчастіше асоціюються з глобалізацією, загрожують стабільності окремих країн у короткостроковій перспективі та посилюють соціальну та економічну напруженість.

Глобалізація призводить до особистої ідентифікації зі світовим співтовариством і не вимагає особистої ідентифікації з конкретною державою. Загалом, зростання взаємозалежності приносить певні переваги, але також створює нові загрози та підвищує вразливість держав.

Серед них – поширення небезпечних технологій, ослаблення держав, і нездатність контролювати діяльність багатьох недержавних глобальних акторів . Найбільший виклик глобалізація кидає країнам і регіонам з традиційною культурою, відмінною від західної . Окремі країни не в змозі узгодити власні традиційні цінності з цінностями глобальної економічної системи.

Тому для того , щоб успішно глобалізуватися і досягти найвищої ефективності та конкурентоспроможності, економіка країни повинна пройти модернізацію , тобто структурну та інституційну економічну трансформацію . У цьому контексті екологічні проблеми також стають все більш серйозними. Це пов'язано з тим що глобалізація обмежує можливості інструментів захисту довкілля, які є відірваними від глобальної системи і застосовуються окремими країнами в односторонньому порядку . Як правило, національна екологічна

політика країн, що розвиваються, не отримує достатньої підтримки з боку розвинених країн.

Література:

- 1.СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ
<https://magazine.faaf.org.ua/suchasni-tendencii-globalizacii-finansovih-rinkiv.html>
2. Вплив глобалізації на економічний розвиток України в умовах Євроінтеграції
https://www.dnu.dp.ua/docs/ndc/konkurs_stud/ES_19_20/robotu/5.pdf
- 3.Тенденції сучасного світового розвитку <https://studies.in.ua/soc-ekzam/3302-tendencyi-suchasnogo-svtovogo-rozvitku.html>

*Науковий керівник – Олена ДОВГАЛЬ,
доктор економічних наук, професор
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*